

Stellingen ter verkrijging van den graad van doctor in het Romeinsch en hedendaagsch regt

<https://hdl.handle.net/1874/260354>

13

STELLINGEN

TER VERKRIJGING VAN DEN GRAAD

VAN

DOCTOR IN HET ROMEINSCH EN HEDENDAAGSCH REGT,

AAN DE

HOOGESCHOOL TE UTRECHT,

OP GEZAG VAN DEN RECTOR MAGNIFICUS

D^r. F. A. W. MIQUEL,

Gewoon Hoogleraar in de Wis- en Natuurkundige Faculteit,

MET TOESTEMMING VAN DEN ACADEMISCHEN SENAAAT

EN

VOLGENS BESLUIT DER REGTSGELEERDE FACULTEIT,

TE VERDEDIGEN

DOOR

RIJNHARD DE BEAUFORT,

GEBOREN TE UTRECHT.

Op Vrijdag, den 14^{den} October 1870, des namiddags te 3 ure.

— 25 —

UTRECHT,

J. G. VAN TERVEEN & ZOON.

1870.

STELLINGEN.

I.

Niet ieder verbod van vervreemding bevat een beletsel voor verjaring in zich.

II.

De in de formula opgenomen exceptie kan ook tot vermindering der condemnatie strekken.

III.

Door de verjaring wordt de verbindtenis niet geheel en al opgeheven.

IV.

De verklaring van L. 69 D. pro socio door TEIS-
TERBANT (BILDERDIJK) Observ. et emend. c. IX. voor-
gesteld, verdient de voorkeur boven die van Prof.
GOUDSMIT (Themis 1869).

V.

De medebezitter heeft de regtsvordering tot hand-
having in het bezit tegen den anderen medebe-
zitter.

VI.

Art. 668 § 2 B. W. is analogice toe te passen
bij de overdragt van onligchamelijke onroerende
zaken.

VII.

Hij, die zonder bevoegdheid op een vreemd erf
jaagt, wordt eigenaar van het gevangene wild.

VIII.

Ten onregte beweert Mr. FEITH, N. Bijdr. X 433, dat tegenover derden de eigenaar van het land, waaraan de aanwerping geschied is, „terstond” eigenaar ook van het aangeworpen stuk wordt.

IX.

Hij, jegens wien de schuldenaar uit eene wederkerige overeenkomst is in gebreke gebleven, kan de uitvoering met schadevergoeding eischen.

X.

De dief, bij wien de zaak door toeval vergaan is, wordt daardoor niet bevrijd, dat zij ook bij den eigenaar zou vergaan zijn.

XI.

Ten onregte besliste de H. R. (24 Oct. 62) dat de verkooper van niet bestaande aandeelen, niet gehouden is.

XII.

Aan hem, die bij de bekentenis tevens beweert bevrijd te zijn, kan de beslissende eed alleen over die bevrijding aangeboden worden.

XIII.

Door onvolledig endossement kan de geëndosseerde nooit eigenaar worden.

XIV.

De houder van een' wisselbrief, die weigert de betaling ter eere (art. 170 K.) aan te nemen, verliest zijne actie niet.

XV.

Te regt besliste de Rtbk. te Amsterdam, dat de verificatie den regter bij de rangregeling niet bindt, noch den failliet na homologatie van het akkoord, (30 Jan. 68 en 28 Jan. 66).

XVI.

Wanneer na de insolventieverklaring vóór de vereffening de failliet het bewijs overlegt, dat aan alle geverifieerde schuldeischers is voldaan, kunnen de curators, door den regter gemagtigd, aan den failliet rekening doen en de onverkochte goederen afgeven.

XVII.

Het ware wenschelijk, dat eene nieuwe faillietverklaring kon plaats hebben na de afrekening door de curators gedaan (vlg. a. 885), al is het eerste faillissement nog niet geëindigd.

XVIII.

Buitenlandsche vonnissen kunnen slechts in de bij de wet voorziene gevallen uitvoerbaar verklaard worden, in de overige is eene geheel nieuwe behandeling noodig.

XIX.

Poging tot misdrijf is niet strafbaar als het object ontbreekt.

XX.

De daad van een' loontrekkenden bediende, die voorgevende op last van zijn meester schulden in te vorderen, de opbrengst niet verantwoordt, maar voor zich behoudt, is als opligtig strafbaar.

XXI.

De invulling door den besteller in een' door een' koopman geteekenden vrachtbrief van zekere som, welke als vracht zou verschuldigd zijn en het dien ten gevolge zich doen afgeven en toeëigenen dier som is volgens art. 147 en 148 C. P. te straffen.

XXII.

De bewaarnemer, die uit eene geslotene hem toevertrouwde kist zich goederen toeëigent, begaat geen diefstal.

XXIII.

Art. 9, wet v. 10 Mei 1837 (Stbl. n°. 21) is niet op hem van toepassing, die zonder met den bankbreukige te hebben zamengespannen en alleen om

zich zelven te verrijken, bij de verificatie de deugdelijkheid eener niet bestaande schuldvordering onder eede heeft bevestigd.

XXIV.

Tegen den beklaagde, die op den dag, in de hem gedane dagvaarding uitgedrukt, is verschenen ter teregtzitting, doch op een lateren regtsdag, op welchen de behandeling zijner zaak is bepaald, wegblijft, kan geen verstek verleend worden.

XXV.

Algemeene verklaringen der Kandidaten bij de verkiezing van leden der Tweede Kamer der Staten Generaal strijden niet met art. 82 der Grondwet en zijn niet af te keuren.

XXVI.

Een aanslag van een bepaald „persoon met anderen” op de kohieren der grondbelasting kan voor niemand in aanmerking komen ter verkrijging van kiesbevoegdheid.

XXVII.

De wijziging door den President der Ver. Staten voorgesteld in het eerste artikel van de te Parijs op den 16^{den} April 1856 ondertekende declaratie, waarbij hij den privaateigendom der onderdanen van de oorlogvoerende mogendheden, mits geen contrabande, ter zee als onschendbaar wilde beveiligd hebben, verdient goedkeuring.

XXVIII.

Vereenvoudiging op het gebied onzer diplomatie alleen uit het oogmerk van bezuiniging is in strijd met de nationale waardigheid.

XXIX.

Maatregelen van wege de overheid ter beperking of tot aanmoediging van het aangaan van huwelijken verdienen geen aanbeveling.

XXX.

Het houden van banken van leening van wege de

gemeente is goed te keuren, mits slechts gezorgd worde, dat van dezelve geen bron van inkomsten gemaakt wordt.

XXXI.

De vrees door volen, naar aanleiding van de bevolkingstheorie van MALTHUS geuit, is overdreven.

XXXII.

Het moet aan de bank vrijstaan te bepalen tot welk klein goldbedrag zij de banknoot wil uitgeven.

... zu sein ...
... den ...
... die ...

... die ...
... die ...
... die ...

KLIX

... die ...
... die ...
... die ...

KLX

... die ...
... die ...
... die ...

... die ...